

SKATTEMINISTERIET

j.nr. 12-028342
Dato : 22.02.12

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 279 af 25. januar 2012.
(Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Thor Möger Pedersen /Søren W. Clausen

Spørgsmål:

"I hvor høj grad benytter SKAT sig af mulighederne for betalingsaftaler med skyldner?"

Svar:

SKATs inddrivelsesstrategi bygger på, at man vælger det rigtige inddrivelsesværktøj med udgangspunkt i en samlet vurdering af en restants evne og vilje til at betale, samt risiko for tab af offentlige indtægter.

I den konkrete sag vælger SKAT de tiltag, der mest hensigtsmæssigt nedbringer restancen under hensyntagen til ressourceforbruget. Disse tiltag kan gå fra dialog og frivillighed over mere bindende aftaler til egentlig tvangsinddrivelse.

Udgangspunktet er, at alle krav, der er til inddrivelse hos SKAT, kan omfattes af en afdragsordning. Dog er f.eks. bødekraft og fortrinsstillede krav undtaget. Betingelsen for aftalen er at den følger tabeltrækket, som vi lønindeholder efter.

For personer og virksomheder, der er ophørt, indgår SKAT pr. kulance forslag fra skyldner om en afdragsordning, hvis særlige forhold taler for det og hvis forslaget sikrer afvikling af restancen inden for rimelig tid. For denne gruppe af skyldnere kan SKAT også fastsætte en betalingsordning ud fra oplysninger om indkomstforhold eller efter skøn.

For igangværende virksomheder med midlertidige likviditetsproblemer kan SKAT indgå afdragsordning, hvis det vurderes, at der kan opnås betaling af restancen indenfor en periode af maksimalt 12 måneder.